

د ارواښاد حاجي عبدالخالق اخلاص لنډ ژوند ليک

A Glance over the Autobiography of Haji Muhammad Ikhlas

Abdul Zahir Shakeeb*

Abstract:

In this paper, the author has shed light on the life and literary contribution of the late Haji Abdul Khaliq Ikhlas. As one of the prominent poet, scholar and active political figure during the first two decades of the 20th century; haji Khaliq has posed anti-imperialist ventures at Afghanistan. The paper presents some of the samples of his scholarly and poetic expression that is stemmed in resistance and also reconstructs a clear picture of the Afghan nationalism.

بايد يادونه وکړم چې د ارواښاد اخلاص په اړه يادونې د ۱۳۱۷ کابل کالني او ۱۳۶۵ کال د افغانستان کالني، کابل مجلې اوسني ليکوال او ځيني نورو کتابونو کښې شوي دي او د ده په اړه په کښې لږ وږ معلومات خپاره شوي دي، په دې وروستيو کلونو کښې استاد حبيب الله رفيع او د ارواښاد اخلاص لمسي ښاغلي عبدال مختار اخلاص او ښاغلي څېړنيار عبدالرحمن حبيب زوی د ده پر ژوندانه يو څه کار کړی دی. "د استاد حبيب الله رفيع ليکنې او يادښتونه (د استقلال څلورمه جبهه) کتاب او ځينو متفرکو خپرونو کښې راغلي، همدارنگه عبدال مختار اخلاص د ده ځيني خواره واره شعرونه له مجلو او ورځپاڼو راټول کړي او د خپلو يادښتونو او لېکنو سره يې يو ځای ترې د لېسانس دورې مونوگراف ترتيب کړی دی." (۱)

* Abdul Zahir Shakeeb is Assistant Professor and Director of information and public relation at Academy of Sciences Kabul- afghanistan

همدا ډول څېړنيار عبدالرحمن حبيب زوى د خپلې څېړنيارۍ علمي رتبې ته د ترفيع په غرض د ارواښاد اخلاص د ژوند او ادبي هلو ځلو په اړه يوه رساله ليکې ده. د دې تر څنگ په ۱۳۸۸ لمريز کال د کابل ښوونې او روزنې پوهنتون د پښتو څانگې محصل بازمحمد هم د ارواښاد اخلاص په اړه خپل مونوگراف ليکلی، چې زياتره سره ورته ټکي لري. اوس به راشو د ارواښاد اخلاص ژوندليک ته چې په ډېر لنډيز به يې وړاندې کړو:

ارواښاد عبدالخالق اخلاص د ملاجان اخونزاده زوى په ۱۳۱۹ هجري قمري کال د رجب المرجب مياشتې د يوې مبارکې جمعې په ورځ چې د ۱۲۸۰ لمريز کال او ۱۹۰۱ ميلادي کال سره سمون خوري، د کونړ ولايت د وټه پور د دېوز کلي په يوه علمي او دينداره کورنۍ کې زېږېدلی دی چې د زېږېدنې نېټه يې دده له نامه او د زېږېدو له مياشتې څخه استخراج شوي وه. په لاندې ډول:

عبدالخالق + رجب المرجب = د ده د پيدايښ نېټه

عبدالخالق (۷۰ + ۲ + ۴ + ۱ + ۶۰۰ + ۱ + ۳۰ + ۱۰۰ = ۸۳۸)

رجب المرجب (200 + 3 + 2 + 1 + 30 + 40 + 200 + 3 + 2 = 481)

(۸۳۸ + ۴۸۱ = ۱۳۱۹ هـ ق)

"ارواښاد اخلاص د ساپي قبيلې د گوربزو د ښاخ د ښادي خېلو پښې ته منسوب دی، درې وروڼه او درې زامن يې درلودل، چې د وروڼو نومونه يې (عبدالکریم، نورانجان او عبدالجبار) او د زامنو نومونه يې غلام قادر، غلام رحمن او غلام ياسين دي." (۲)

ارواښاد اخلاص په خپل يو شعر کې خپله پېژندنه داسې کوي:

"سوال مې د ايمان کوه مومنه خدای دپاره
مسکن مې په دهوز کې نوم مې دی عبدالخالق
اخلاص مې تخلص دی د ادب په ژوندانه کې
لباس فرېب مې نه زده دي معلوم مې سوابق
مربوط د چغسرای يم په کونړ د مشرقي کې

راجع د مغفرت یم که هر څو یم نالایق" (۳)

د ده پلار ملاجان اخونزاده (۱۳۰۴ ل کال مړ) (۴) یو عالم، بافکره او هوښیار شخصیت و، دیني علوم یې لوستي وو، کله چې اخلاص وزېږېده، نو پر خپل زوی یې داسې نوم کېښود، چې هم یې دیني اړخ درلود او هم یې د زوکړې نېټه ترې څرگندېده او هغه دا چې د ده نوم او د رجب المرجب د میاشتي اجدی ارزښت چې سره یو ځای شي، د ده د زوکړې نېټه ترې څرگندېږي.

استاد عبدالروف بېنوا د اوسني لیکوال په پانو کېښي د اخلاص څېره مونږ ته داسې ترسیموي: "دی میانه قده، غنم رنگه، خنده رویه او دینداره پښتون دی، له هر چا سره محبت کوي، ډېر مخلص او پر زړه پاک سړی ښکاري، ساده وضعیت او بې تکلف ژوند یې ډېر خوښ دی". (۵)

اروښاد اخلاص رسمي زده کړې نه درلودې، بلکې په کور کلي او سیمه کې یې له پلار او سیمه ییزو ملایانو څخه دیني کتابونه او همدارنگه د فارسي ادب کتابونه لوستي وو، په اوسني لیکوال کېښي د ده د تحصیل او تعلیم په اړه داسې راغلي دي:

"ده په خصوصي ډول تحصیل کړی دی، عربي او فارسي کتابونه یې له خپل پلار څخه لوستي دي، خو احادیث او تفاسیر یې یو ځای او بل ځای ویلي دي. اخلاص صاحب له کوچنیوالي څخه د پښتو لیکل او لوستل شروع کړي او د پښتو د ادب سره یې مینه درلوده، چې د همدې مینې په اثر به یې کله په پښتو ژبه منظومې هم جوړولې". (۶)

خو ارواښاد اخلاص په دې اړه خپله داسې وايي: "تعلیم او تحصیل مې ټول په خپل کلي کېښي د خپل مرحوم پلار رحمة الله علیه نه کړی دی، بل ځای ته د تحصیل د پاره وتلی نه یم". (۷)

ارواښاد عبدالخالق اخلاص په ۱۳۰۳ لمریز کال (په منگلو کېښي د گوډ ملا د بغاوت پر مهال) په افغاني اردو کې په رسمي خدمت پیل وکړ، لومړی د نظامي کنډک کاتب او بیا ورپسې د کنډک مشرۍ رتبه ته ورسېد.

"په ۱۳۱۰ لمريز کال د خپل قوم له خوا د ملي شورا وکیل وټاکل شو، کله چې يې د وکالت درې کلنه قانوني دوره پای ته ورسېده، نو په چغسرای کښې د لومړني ښوونځي سرښوونکي وټاکل شو، د ده د وينا له مخې په ۱۳۱۴ لمريز کال د پښتو ژبې د ترویج او تنظیم په غرض د نورو غړو سره کابل ته وغوښتل شو او هلته د (انجمن ادبي کابل) د ادیبانو په شعبه کښې غړی شو (۸) کله چې په ۱۳۱۶ لمريز کال د کندهار ادبي انجمن او د کابل ادبي انجمن سره يو ځای شول او پښتو ټولنه ترې جوړه شوه، نو په همدغه کال نوموړی رسماً د پښتو ټولني غړی شو، تر يو کال تېرېدو وروسته په ۱۳۱۷ لمريز کال د اتحاد مشرقي د اخبار مرستیال وټاکل شو. ارواښاد اخلاص په دغه اخبار کښې د څه مودې خدمت وروسته يو ځل بيا په ۱۳۱۸ ل کال بېرته کابل ته راغی او د پښتو ټولني د لغاتو د څانگې مدير وټاکل شو، چې دغه دنده يې تر ۱۳۲۱ لمريز کال پورې په پوره اخلاص تر سره کړه. وروسته يې د کورنيو ستونزو او مشکلاتو پر اساس له رسمي دندې لاس واخيست او په ۱۳۲۶ لمريز کال يو ځل بيا د ملي شورا وکیل وټاکل شو چې دغه دنده يې تر ۱۳۲۸ کال پورې تر سره کړه. له دې وروسته يې دولتي دنده نه درلوده او پر کور ناست و" (۹)

ارواښاد اخلاص د ۱۹۱۹ م کال د استقلال په مقدس جهاد کښې برخه اخیستې وه او دغه صحنې يې په خپلو سترگو ليدلې وې او د اړندو يا ارنوی په جنگ کښې يې له ستر غازي ميرزمان خان سره برخه اخیستې وه او په خپلو نظمونو کښې يې ددې جنگ يادونه هم کړې ده.

"کله چې په ۱۳۲۴ لمريز کال په کونړ کښې ساپيو قبيلې د حکومت پر ضد پاڅون وکړ، نو د ارواښاد اخلاص څخه يې غوښتنه وکړه، چې د حکومت پر ضد له دوی سره ملاتړ وکړي، خو ارواښاد د حکومت پر ضد بغاوت ته د يو غير شرعي عمل په سترگه وکتل او د هغوی ملگرتيا يې ونه کړه، چې په پای کښې ساپيو د ده کور تالاکړ او اخلاص مجبور شو، چې خپل کور کلی پرېږدي او شينکورک ته ولاړ شي، چې په

شينگورک کبني د خه مودې له تېرولو وروسته بېرته خپل کلي ته راستون شو." (۱۰)

همدا ډول کله چې په ۱۳۰۳ لمريز کال په لويه پکتيا کبني منگلو او نورو قبيلو د گوډ ملا په مشرۍ د بغاوت بيرغ پورته کړ، نو د دې بغاوت د خپلو په منظور حکومت د کونړ لوی خان ميرزمان خان هلته واستاوه، چې په دې لښکر کبني ارواښاد اخلاص هم گډون درلود، چې ددغه مهم يادونه د ارواښاد اخلاص په شعرونو کبني هم شوې ده او په خپل يو اثر (سيف الامان) کبني يې ددغه مهم حالات په مفصل ډول راوړي دي.

ارواښاد اخلاص په ۱۳۳۶ لمريز کال د حج د مقدسې فريضي د اداء کولو په نيت بيت الله شريف ته تللی او د حج فريضة يې ادا کړې ده.

"پس بسال سپزده صد و سی و شش
شوق ببيت الله امد در منش
گشت توفیق خداوند م رفیق
شد نسیم وصلت بیت العتیق (۱۱)

ارواښاد اخلاص په خپل يوه ليک کبني چې د ژوند په وروستيو کبني يې استاد حبيب الله رفيع ته استولی و، د خپل ژوند د وروستيو کلونو په اړه داسې کبلي دي: "وروسته د شورای ملي د وکالت نه په سنه ۱۳۳۶ کبني د بيت الله شريف د حج د پاره عربستان ته ولاړم چې له هاغه ځايه په خير سره راوگرځېدم باقي عمر مې په خپل کور کبني تېرول غوره کړ، د دولتي کارونو شموليت ته مې اختيار ونه کړ." (۱۲)

کله چې روسي ښکېلاک پر افغانستان يرغل وکړ او افغان ولس د خپل کلي او کور پرېښودلو ته اړ شو، نو د مهاجرو په کاروان کبني ارواښاد اخلاص هم په ۱۳۶۰ لمريز کال د کوزې پښتونخوا د صوابی سيمې ته مهاجر شو، (۱۳) هلته يې په کمزوري وجود او سپينه ږيره د روسانو پر ضد خپلې قلمي مبارزې ته دوام ورکړ او بالاخره د ۱۹۸۸ ميلادي کال د جنوري پر ۱۹ نېټه، چې د ۱۳۶۶ لمريز کال د جدي له ۲۹ نېټې سره سمون خوري، له دې فاني نړۍ څخه د تل لپاره سترگې

پتې کړې او د صوابۍ کمپ د مهاجرو په هديره کښې خاورو ته وسپارل شو (۱۴). اروا دې بناده وي.

استاد حبيب الله رفيع د ده د ادبي کارونو په اړه داسې وايي :
"اخلاص صاحب علاوه پر پښتو په پارسي هم نظم او نثر ليکلای شو، چې د ده زيات آثار په کابل مجله، اتحاد مشرقي او د هېواد په نورو مطبوعاتو کښې خپاره شوي دي، هغه د شعرو شاعرۍ په ډگر کښې هر ډول شعرونه لکه ادبي، اخلاقي، اجتماعي، مذهبي او نور... مينه والو ته وړاندې کړي دي" (۱۵)

آثار او تاليفات :

اروا بناد عبدالخالق اخلاص تل له کتاب او قلم سره خپله اړيکه ټينگه ساتلې او د ژوند تر پايه يې قلم له لاسه نه دی غورځولی، هغه د افغانستان پر ملي ژبو ډېر زيات علمي څېړنيز آثار ليکلي، چې له دې ډلې يې ځينې چاپ او ځينې هم ناچاپ دي، چې د آثارو د شمېر په اړه يې بېلابېلې ليکنې شوي دي. اوسني ليکوال او د ۱۳۱۷ کال کابل کالنی د ده آثار شپږ ښودلي:

۱: گلشن رنگين (د پښتنو پاچاهانو لنډ تاريخ) ۲: صحيح تلاوت في علم القرات ۳: نهضت پشتو ۴: لوی خويونه ۵: د نورستان حالات ۶: نورستان ياجديد الاسلام (چې د ۱۳۱۸ کال په کابل کالنی کښې چاپ شوی).

په پورتنیو کتابونو کښې "گلشن رنگين" د عبدالخالق اخلاص اثر نه دی. دا يوه کوچنۍ منظومه رساله ده، چې د استقلال کتاب په پای کې له ۷۹ مخ نه وروسته تر ۹۴ مخ پورې راغلې.

"د دې منظومې رسالې ويناوال سيد عبدالغفار ملنگ د سيد عظيم زوی دی، چې په ۱۲۶۰ المريز کال د اسمار په شال کې زېږېدلی او په ۱۳۲۵ المريز کال همالته مړ دی." (۱۶)

د دې رسالې لومړۍ برخه مثنوي ده او پاتې برخه يې مقامونه، غزلې او بدلې دي. په دې رساله کې د غازي امان الله خان او ميرزمان خان ستاينې شوي دي او د څلورمې جبهې د حالاتو بيان په کښې راغلی دی.

استاد حبيب الله رفيع د (استقلال څلورمه جبهه) كې د عبدالخالق
اخلاص آثار داسې راپېژني:

" ۱: استقلال (د استقلال څلورمه جبهه) ۲: سيف الامان ۳: صحيح
التلاوت في علم القرأت ۴: نهضت پښتو ۵: نورستان يا جديد اسلام ۶: د
نورستان حالات ۷: لوی خويونه". (۱۷)

پر دې کتابونو سربېره دغه لاندې کتابونه هم د ارواښاد اخلاص آثار
دي، چې د ده له لمسي سره خوندي دي:

" ۱: بمنتج الفرياض، چاپ ۲: رهنماي مناسک حج يا هادي اداب
زيارت ۳: مختصر حالات شاهان کابل ۴: د انسانانو منشاء او د روسانو
استبداد ۵: د کالوسري حسابونو مجموعه ۶: (متفرق اشعار يا شعري
ټولگه)". (۱۸)

الف: چاپ شوي آثار:

۱: د استقلال څلورمه جبهه:

دا کتاب لومړی ځل په ۱۳۰۲ کال د ناویشلي هندوستان په پښوې
کې چاپ شوی دی. دویم ځل د استاد حبيب الله رفيع له خوا په
۱۳۶۵ المریز کال په پېښور کېږي خپور شوی، په دریم وار په ۱۳۸۴ ال
کال د دانش خپرندويې ټولني له خوا په ۲۶۷ مخونو کې چاپ شوی دی.
چې سرريزه، سمون، لمنې او نښلونې پرې استاد حبيب الله رفيع ليکلي
دي، پر دې اثر استاد محمد آصف صميم د (خپلواکۍ د يوې هېرې
جبهې يو ياد سپاهي) تر سرليک لاندې او ارواښاد محمد هاشم زماني
پرې په پنځو مخونو کې تقرير کښلی دی. ارواښاد زماني هم د نورو
درنو ليکوالو په څېر د افغان انگليس د جگړې پرمهال څلور واړه جبهې
بڼې په تفصيل سره ښودلي دي او د دې کتاب د مؤلف عبدالخالق
اخلاص ونډه يې د استقلال په څلورمه جبهه کې وياړلې او ستايلې ده.

دا کتاب په څلورم وار په ۱۳۸۹ المریز کال په کابل کې د استقلال
امانيه تر سرليک لاندې د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت د بهقي کتاب
خپرولو مؤسسې له خوا هم چاپ شوی دی.

استاد رفيع وايي "دا اثر چي مونږ د استقلال څلورمه جبهه نوم پرې ايښی، د اخلاص صاحب یو تاریخي اثر دی، چې د ۱۳۱۸ کال په کابل کالنی کښې د استقلال په نامه بنودل شوی او په اوسني لیکوال کې بیا د گلشن رنگین په نامه معرفي شوی دی، چې د پښتنو پاچاهانو لنډ تاریخ دی د دې کتاب اصلي موضوع د استقلال د جگړې پرمهال د کونړ د جبهې څېړنه او شننه ده او دا هغه څلورمه جبهه ده، چې مؤرخینو هېره کړې ده. د دې کتاب د نامه (د استقلال څلورمه جبهه) وجه همدا ده." (۱۹)

"د استاد رفيع په حواله کله چې ښاغلي اردلان خان زماني د دې کتاب د لومړي چاپ نسخه ښاغلي استاد رفيع ته وسپارله، څرگنده شوه چې د کتاب اصلي نوم، چې تر ۱۳۰۲ لمريز کال راوړوسته په ناوېشلي هند کښې چاپ شوی و، (استقلال امانیه) دی، نو ځکه یې په څلورم چاپ کښې پر همدې نامه چاپ کړ." (۲۰)

د ښاغلي اردلان خان زماني په قول د دې اثر قلمي نسخه په برېتیش موزیم کښې په F 58 نمبر الماری کې ساتل کېږي.

په هر حال دغه اثر د ارواښاد اخلاص یو منظوم اثر دی چې د استقلال د جنگ د چترال حوزې د جهاد په اړه په کښې معلومات په نظم وړاندې شوي دي، چې د پرې پېښې د اخلاص د خپلو سترگو لیدلي حالات دي.

۲: تصحيح التلاوة فى علم القرآت:

"دا اثر د تجويد د علم په اړه دی چې په کښې د تجويد علم په نظم کې شرح شوی دی او په ۱۳۱۰ لمريز کال نظم شوی، نوموړی اثر په ۱۳۵۰ هـ ق کال د رحيميه کتابخاني له خوا د پېښور د خيبر بازار په منظور عام پريس کښې له چاپه راوتلی دی. د دې اثر بيتونه څوارلس څپه ييز دي او جوړښت يې د غزلو په بڼه دی." (۲۱)

دا رساله په لويه قطع چاپ شوې، چې ۳۷ بابه او ۳۹ فصلونه لري. د دې کتاب په پای کښې ۱۳۱۷ ل کال کښل شوی اود قاري حبيب الله باجوړي، د جمعيت العلماء تقريظ، د علمای دارالعلوم عربيه و قضاات

محکمه تقریظ او د کابل د ادبي انجمن د ادباوو تائیدی نظر په کښې
اخیستل شوی او نومونه یې راغلي دي.

۳: بمنتج الفریض:

د میراث د علم په اړه په پارسي نظم لیکل شوی اثر دی، چې په
۱۱۲ مخونو کې چاپ شوی دی. د کتاب پر وروستی پښتې د لیکنې
راغلي دي: «ماشالله لاحول ولاقوة الا بالله، منظومه ضوابط میراث
موسوم بمنتج الفریض با سوانح عمر و تواریخ عمده طبعزاد اخلاص
متوطن دهوز). تر دې وروسته د خپرندویې ټولنې نوم او چاپ ځای
(منظور عام پریس خیبر بازار پشاور) راغلی دی.

دا کتاب دوی برخې لري، لومړۍ برخه یې له لومړي مخ نه تر ۷۸ مخ
پورې د میراث د علم په اړه ده. په دویمه برخه کې یې د لیکوال ژوند،
داستقلال د جگړې ځینې پېښې او نورې تاریخي واقعي راغلي دي، چې د
افغانستان د خپلواکۍ او د غازي امان الله خان له واکمنۍ سره اړه لري. د
کتاب په پای کې د کتاب د عناوینو فهرست راغلی دی.

۴: باغ دلکش یا نهضت پښتو:

دا کتاب ۱۰۷ مخونه لري چې قلمي نسخه یې بشپړه ده، دا اثر د
پښتو ژبې د زده کړې یو لارښود کتاب دی، د استاد حبیب الله رفیع د
وینا له مخې: "په ۱۳۱۷ هـ ش کال کې په انیس ورځپاڼه کې په پرله پسې
توگه خپور شوی دی." (۲۲)

دا کتاب جلا نه دی چاپ شوی او پر قلمي نسخې باندې یې د
لیکلو نېټه هم نه ده څرگنده.

دا اثر ۳۰ قطعي او ۳۰ سبقونه لري، چې قطعي یې په دري نظم او
سبقونه یې په پښتو ژبه کښل شوي دي، د دې کتاب په دري قطعو کې
پښتو لغات راوړل شوي او بیا دغه لغات په سبقونو کې په پښتو نثري
جملو کې شل شوي دي. د دې کتاب د قلمي نسخې په پای کې د
غزل په فورم کې (پښتنو ته دعا) تر سرلیک لاندې یو نظم هم راغلی دی.
د نوموړي اثر قلمي نسخه د ارواښاد اخلاص له کورنۍ سره خوندي ده.

۵: نورستان يا جديد الاسلام:

په نوموړي اثر کښې د نورستان د خلکو کلتور، رسم ورواج او د اسلام څخه وړاندې احوال بيان شوي دي، دا منشور اثر د ۱۳۱۸ لمريز کال په کابل کالني کې خپور شوی، خو تر دې مهاله په جلاتوگه نه دی چاپ شوی. دا اثر د کابل کالني له ۲۶۰ مخ څخه پيلېږي او په ۲۷۹ مخ کښې پای ته رسېږي، چې د دې کالني شل لوی مخونه يې نيولي دي.

ب: ناچاپ آثار

۱: مختصر حالات شاهان کابل و شيوع انقلاب رئيس دولت افغانستان:

دا کوچنی رساله د بناغلي اخلاص د پارسي شعرونو ټولگه ده، چې د افغانستان د واکمنانو لنډ تاريخونه يې په منظومه بڼه ويلي دي. چې په کښې يې له امير حبيب الله خان څخه نيولې د بيرک کارمل تر واکمنۍ پورې د واکمنانو تاريخونه راوړي دي.

د دې رسالې د پېل بيت دا ډول دی:

قدرت محض خدای در امور کلها است
موت و احيا، عز و ذلت خير شر حکم خدا است
د پای بيت يې په دې ډول دی:

گر شد پيدا زعيم و مقتداى اهل دين
پس اميد نصرت است از لطف رب العالمين

۲: رهنمای مناسک حج (هادي اداب زيارت):

دا کتاب په ۱۳۳۵ لمريز کال د مرغومي په ۸مه نېټه پای ته رسېدلی دی.

کتاب دوې برخې لري:

د کتاب په لومړۍ برخې (رهنمای مناسک حج) کې يې له څلور مخيزې سريزې وروسته د حج فرايض سنتونه او اداب بيان کړي دي.

په دويمه برخه کې (هادي آداب زيارت) کې يې تر اوږدې سريزې وروسته د بيت الله شريف د ليدلو دعاگانې او د بېلابېلو زيارتونو د ليدلو او زيارت پر وخت دعاگانې بنودلي، چې د حج پر مهال يې ليدنه اړينه ده.

۳: د کالو سري حسابونو مجموعه:

دا اثر ۷۷ مخونه لري. چې په ۱۳۵۲ لمريز کال يې له ليکلو فارغ شوی، منځپانگه يې د درې گونو کلونو (قمری، شمسی او عيسوي) د وختونو، مياشتو او ورځو سمون او يو پر بل باندې د اړولو شرح ده. دا کتاب په فارسي نظم د مياشتو نومونه، ترتيب او مقدار تشریح کوي. همدا شان د وختونو او مهالونو مسايل د استوايي کرښې د سيوري پر اساس د هر وخت اندازه، د ساعت او دقيقو په حساب په هر موسم او هره مياشت کې بيان او بنودل شوي دي.

۴: د انسانانو منشاء او د روسانو استبداد:

دا د عبدالخالق اخلاص يوبل ناچاپ اثر دی، چې ټولټال ۴۷ مخونه لري او د مهاجرت پر مهال يې په ۱۳۶۶ لمريز کال ليکلی دی. دا کتاب دوه منظومې برخې لري، لومړۍ برخه کښې يې د انسانانو د پيداينست بېلابېل پړاوونه تشریح کړي، لکه د انسانانو رامنځ ته کېدل، قبایل او احزاب، پيغمبران او کتابونه يې او د شاهانو خواهشات. په دويمه برخه کې يې د روسانو ناوړه کړنې او جنایتونه را سپړلي دي او تر بېلابېلو سرليکونو لاندې يې روسان او د هغو بړېڅي غندلي دي. همدا شان ددې رسالې په پای کې په پښتو ژبه د ارواښاد اخلاص وصيتنامه د څلورو مصاحبو په بڼه راغلي ده.

دغه اثر په دې بيت سره پای ته رسېږي:

له بې ننگه اقرباوو او ملگرو

بيگانه غير مې ښه دي يو په زرو

۵: د اخلاص شعري ټولگه :

"پر دې اثر ښاغلي حبيب زوی د ارواښاد اخلاص په اړه په ليکل شوي اثر کښې (د اخلاص گلغونچه، نوم ايښی دی، هغه وايي دا کتاب د اخلاص د شعرونو يوه وړه ټولگه ده، چې بېلابېل اشعار لکه غزل، مخمس، رباعي او نور شعري فورمونه پکې راغلي دي. تر کومه چې دغه ټولگه ماليدلې يوه الفنامه، يو د توشيح صنعت او يو شير و شکر مخمس هم لري.

ددې کتاب پر لومړي مخ داسې ليکل شوي دي: (مجموعه اشعار پښتو طبعزاد عبدالخالق کڼري متخلص اخلاص). (۲۳)

۶: سيف الامان:

"دا د ارواښاد اخلاص يو بل ناچاپ منظوم اثر دی، د ۱۳۰۰ شاوخوا بيتونه لري، چې قلمي نسخه يې د استاد حبيب الله رفيع سره خوندي ده، (۲۴) استاد حبيب الله رفيع د دې اثر يادونه داسې کوي «دا د اخلاص يو منظوم اثر دی، چې د گوډملا او د منگلو د ۱۳۰۳ المريز کال بغاوت يې له پيل نه تر پای پورې تار تاريز پکښې ليکلی او يوه برخه يې د ده د سترگو ليدلې پېښې دي دا کتاب د مثنوي په کالب کښې کښل شوی دی». (۲۵)

۷- تاريخچه اخلاص :

له دې اثر څخه هم زه د استاد حبيب الله رفيع له خولې خبر شوم، چې د دغه اثر په اړه هغه داسې معلومات راکړل: (تاريخچه اخلاص) دري منظومه ده، چې اخلاص صاحب په سپين ږيرتابه او د کهولت په دوره کښې (۱۳۶۵ المريز) چې د صوابی په کيمپ کښې يې ژوند کاوه د افغان شوروي د جگړې پېښې په کښې ليکلي او قلمي نسخې يې د استاد رفيع سره خوندي ده، پر دې اثر استاد حبيب الله رفيع تعليقات او سريزه کښلې او متن يې چاپ ته چمتو کړی دی، خو تر دې مهاله نه دی چاپ شوی. (۲۶) ددې اثر څو کښې په لاندې توگه دلته راوړو:

چون زخير ملت آمد جيب عالم پر متاع
 سال عمر م شد (فدا) (*) بود است وقت الوداع
 درد و دستم لرزش آمد همچو برگ بيد لشك
 خامه شد زاملای حرفی د رانا مل چوب خشك
 رخس كلکم يرغه ارميدان كاغذ ميدويد
 پی شد آخر از دوا دولنگ لاغر اوفتيد
 حيف و افسوس اينکه تصميم دلم نامد تمام
 ماند در تعويق فيروزی بحسن اهتمام
 زانکه بس دورو دراز آمد قضایای امور
 "داند الله ساحل اين بحرو ميعاد عبور
 مطلعات مختصر از روی تاريخ آنچه بود
 گفته شد از صيد یکی بل کم ازان تا اين حدود
 با قيش هر آنچه آيد از حوادث بعد از اين
 شايد آنرا گفت يك صاحب قلم شخص آمين
 تا شود فتح و نجات مملکت اتمام آن
 همچنان کار زوی (اخلاص) است جز انجام آن
 يا الهی خاک پاک کشور افغان زمين
 و رهان و پاک دار از لوث و نحس غاصبين (۲۷)

د پایلې په توگه باید ووايم چې ارواښاد عبدالخالق اخلاص د پښتو
 او دري ژبو هغه لیکوال او شاعر دی، چې د خپل عمر په اوږدو کې یې
 ډېر څه زده کړي او ډېر څه یې خپلو ملي ژبو پښتو او دري ته وړدالی
 کړي دي؛ خو چې پېژندل یې څه ډول لارم وو په هغه ډول تر اوسه په ادبي
 او علمي حلقو کې معرفي شوی نه دی.

ارواښاد اخلاص د پښتو ژبې او ادب د ستر بابا خوشال پر پله پل
 ایښی او د توري تر څنګ یې قلم هم چلولی دی. هغه د افغان انګلیس
 (۱۹۱۹ز) تر منځ د خپلواکۍ په جګړه کې فعاله ونډه اخیستې وه او د

ازادى د دغې معركې په څلورمه جبهه "كونړ" كې يې د مبارزو په تاوده سنگر كښې ډېرې سترې او ستونزې گاللي دي.

د نوموړي له ليكنواو شعرونو څخه برېښي، چې نوموړى ښه شاعر، ليكوال او مؤرخ ؤ. كه څه هم ارواښاد اخلاص اكاډميكي زده كړې نه وې كړې او مروجو علوم يې له خپل پلار او سيمه ييزو ملايانو څخه لوستي وو. خو له دې سره يې هم ډېرې لوړې علمي څېړنيزې ليكنې كړي دي.

عبدالخالق اخلاص په نظم او نثر په پښتو او دري ژبه يو شمېر آثار كښلي دي چې دغه اثار د بهلا بېلو موضوعاتو په اړه دي. پر دغو كتابونو او رسالو سربېره يې په لس گونو علمي-څېړنيزې مقالې، شعرونه او نثرونه په كابل، انيس، اتحاد مشرقي او ځينو نورو مجلو او جريدو كې خپاره شوي دي.

حوالي

- (1) عبدالرحمن حبيب زوى، د عبدالخالق اخلاص د آثارو څېړنه، ناچاپ اثر
- (2) عبدالمختار اخلاص، د اخلاص غونچه، د لسانس مونوگراف، ۱۳۷۷ ل کال، تايپي اثر، ۳ مخ.
- (3) عبدالخالق اخلاص، تصحيح التلاوت فى علم القرائت، رحيمه كتابخانه پېښور، ۱۳۵۰ ل کال، مخ ۲۲.
- (4) عبدالخالق اخلاص د انسانانو منشاء او د روسانو استبداد، قلمي اثر، ۱۳۶۶ ل کال مخ ۴۳
- (5) عبدالروف بېنوا، اوسنى ليکوال، لومړى ټوک، کابل، دولتي مطبعه، ۱۳۴۰ ل کال، مخ ۴۸.
- (6) همدغه.
- (7) حبيب الله رفيع، ارواښاد اخلاص (قلمي مقاله)
- (8) همدغه.
- (9) عبدالخالق اخلاص، بمتج الفرياض، رحيمه كتابخانه پېښور، ۱۳۳۲ ل کال، مخونه ۹۲-۹۴
- (10) عبدالخالق اخلاص د انسانانو منشاء او د روسانو استبداد، مخ ۴۶
- (11) عبدالخالق اخلاص، بمتج الفرياض، مخ ۹۵
- (12) حبيب الله رفيع، ارواښاد اخلاص، قلمي مقاله.
- (13) عبدالخالق اخلاص د انسانانو منشاء او د روسانو استبداد، مخ ۳۲
- (14) عبدالمختار اخلاص، د اخلاص غونچه، بېل بېل مخونه.
- (15) د استقلال څلورمه جبهه، مخ 114
- (16) عبدالخالق، اخلاص. د استقلال څلورمه جبهه، سرريزه، سمون، لمنې او نښلونې د حبيب الله رفيع، ۱۳۸۴، دويم چاپ، دانش څپرندويه ټولنه، پېښور، مخ ۲۲۰.

- (17) حبيب الله. رفيع، د استقلال خلورمه جبهه، مخ ۱۲۲.
- (18) عبدالرحمن حبيب زوى، د عبدالخالق اخلاص د آثارو خپرنه.
- (19) د استقلال خلورمه جبهه، مخ ۱۲۳.
- (20) د استاد حبيب الله رفيع شفاهي يادابنت
- (21) د استقلال خلورمه جبهه، مخ ۱۱۲.
- (22) همدغه مخ، ۱۱۹.
- (23) عبدالرحمن حبيب زوى، د عبدالخالق اخلاص د آثارو خپرنه.
- (24) حبيب الله رفيع، اروابناد اخلاص (قلمي مقاله)
- (25) د استقلال خلورمه جبهه، مخ ۱۱۴.
- (26) استاد حبيب الله رفيع شفاهي يادابنت
- (27) حبيب الله رفيع، اروابناد اخلاص (قلمي مقاله)